

ת"פ 19658/05/19 - מדינת ישראל נגד עידן גבאי

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 19658-05-19 מדינת ישראל נ' גבאי

ת"פ 55193-11-19 מדינת ישראל נ' גבאי

בפני בעניין:	כבוד הנשיא שמואל הרבסט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רונן מאיר
נגד הנאשם		עידן גבאי ע"י ב"כ עוה"ד חגית רייזמן אבודרהם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו, אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הקשורות לטיפול והחזקת גז פחמני מעובה (להלן: "גפ"מ").

כתב האישום הוגש נגד הנאשם על ידי מנהל הדלק והגז במשרד האנרגיה, והוא מתאר כי גפ"מ, המוכר כגז בישול, הינו חומר דליק ונפיץ וכי שימוש נכון ובטוח בו מחייב הקפדה על כללי בטיחות מחמירים בכל שלבי הטיפול בו, החל מהפקתו דרך הובלתו ואחסונו ועד הבערתו על ידי הצרכן.

כתב האישום מתאר כי ביום 8.1.19 וביום 5.5.19, תפסו מפקחי המאשימה ברחוב נחמיה 11 וברחוב ישא ברכה בירושלים, ברכבו של הנאשם, רכב פורד מספר רישוי 52-140-50 (להלן: "הרכב") בלוני גפ"מ אחדים כשהם מלאים בחלקם, מסומנים בשם ספק גז אחר, וללא חותם מילוי כנדרש.

לנאשם לא היה רישיון לעסוק בגפ"מ, הוא לא היה מורשה מטעם ספק גז להוביל גפ"מ במיכלי גפ"מ מטלטלים, לא היה לו היתר להפעלת מחסן גפ"מ, הוא הוביל את המיכלים ברכבו בניגוד לחוק ומבלי שהיה לו היתר לעשות כן.

בהתאם לכך, הורשע הנאשם ב-2 עבירות של עיסוק בעבודות גז ללא רישיון, הובלת גפ"מ ללא הכשרה והסמכה של ספק גז לפי תקנות 2(א) לתקנות הגז(בטיחות ורישוי)(רישוי העוסקים בעבודות גפ"מ) תשס"ו-2006 (להלן: "תקנות הגז") יחד עם סעיף 9 ו-סעיף 25(ג) לחוק הגז(בטיחות ורישוי), תשמ"ט-1989 (להלן: "חוק הגז").

עוד הורשע ב-2 עבירות של הובלת גפ"מ ללא הכשרה והסמכה של ספק גז לפי סעיפים 3(א)(1) ו-3(ב)(1) לתקנות

עמוד 1

הגז יחד עם סעיף 25(ג) לחוק הגז.

כמו כן הורשע ב-2 עבירות של החסנת מיכלי גפ"מ ללא היתר לפי סעיף 2 לצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מיכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ובמחסן עזר), תשנ"ב-1992 יחד עם סעיף 25(ג) לחוק הגז.

הסדר הטיעון לא כלל בתוכו הסכמה לעניין העונש, ולאחר שהוגש תסקיר שירות מבחן, הצדדים טענו את טיעוניהם לעונש.

הצדדים היו חלוקים בשאלה האם עונש מאסר מותנה אשר הוטל על הנאשם בת"פ 11943-11-19 הינו חב הפעלה, ולאחר שטענו לעניין זה, קבעתי בהחלטה מיום 3.7.23 שמדובר במאסר שהינו בר הפעלה. בקצרה, הנימוקים לכך נובעים מהיותן של העבירות המנויות בכתב האישום מסכת ראייתית אחת, המורכבת מאותן הפעולות אשר היו מכוונות כלפי אותן המטרות- ועל כן על אף ריבוי העבירות אשר הוא פורמלי בעיקרו, הרי שבאופן מהותי- יש לראות את כתב האישום ואת המנוי בו כעבירה אחת ועל כן, המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם הינו בר הפעלה, ועל כן ניתן לשקול את הארכתו, והכל כפי שיפורט בהמשך.

חות דעת שירות המבחן

מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם בן 38 שנים, נשוי ואב ל-7 ילדים בני חצי שנה ועד 16 שנים, מתגורר עם משפחתו בבית שמש.

בתסקיר מתוארת ילדותו בתנאים משפחתיים מורכבים, בעזובה, במצוקה כלכלית ותוך מעברים רבים בין מוסדות לימוד. בגיל 16 החל לעבוד כירקן ובהמשך פנה ללימודים בישיבה. בהמשך היה עריק מהצבא ולכן נכלא בכלא צבאי ולאחר מכן שוחרר.

מתואר מצב רפואי- נפשי מורכב המשפיע על התנהלותו לאורך השנים.

הנאשם עובד כעצמאי מזה כ-4 שנים בעבודות איטום, תיאר כי הוא עורך פגישות רבות עם קבלנים, מתכנן את העבודה הנדרשת ומעסיק פועלים והתעסוקה מאפשרת לו להמשיך ולתפקד ולהימנע מהתדרדרות במצבו.

הנאשם שיתף בחשש שייגזר עליו עונש מאסר, אף אם ירוצה בעבודות שירות, דבר אשר יגרור הפסקת עבודתו והכנסתו, בהיותו המפרנס היחידי של משפחתו והביע את חששו כי ללא תעסוקה, מצבו עלול להתדרדר שוב.

אשת הנאשם מחפשת עבודה ואחת מבנותיו סובלת מבעיות בריאות ונמצאת בטיפולים רפואיים.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות:

בשנת 2016, הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והוטל עליו מאסר על תנאי.

בשנת 2017, במסגרת ת"פ 11943-11-19 שהוזכר מעלה, הוטל עליו מאסר בפועל למשך חודשיים, נוכח אי התאמתו לרצות את עונשו בעבודות שירות, לאחר שהורשע בעבירות של הספקת גז ללא רישיון, הוצאת מכלי גפ"מ מחוץ לישראל, אחסון והובלה של מכלי גז בניגוד לחוק.

הוא תיאר שעונש המאסר שריצה הביא להתדרדרות במצבו, אך הוא הצליח לשקם את חייו ולחזור לעבודתו.

באשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם הודה בביצוע המעשים אך נטה לצמצם את חומרתם. עם זאת, הביע תובנה כי מעשיו אסורים על פי החוק והוא הפיק לקחים בכך שנמנע מלחזור על מעשים דומים מאז.

לדבריו, הוא רכש והוביל גז כחלק מעבודתו בתחום האיטום באופן שעובדי איטום אחרים עושים זאת, מבלי שהיה מודע לכך שהוא עובר על החוק, אך הוא הפיק לקחים מכך ולא חזר על מעשים אלו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו מעורב בחברה שולית ופוליטית ומבטא רצון להשקיע את כוחותיו בתעסוקה במטרה לטפל בעצמו ובמצבו ברפואי ומפיק לקחים מההליכים שמנוהלים נגדו.

לצד הסיכונים במצבו, שעיקרם נעוצים בילדותו ובמצבו הרפואי, מצא שירות המבחן כי לנאשם כוחות לתפקוד המתבטאים בתעסוקה יציבה ורציפה והוא מבטא רצון לתפקד בצורה תקינה ולהיות אחראי כלפי משפחתו.

שירות המבחן התלבט בבואו לגבש המלצה בעניינו.

מחד, עמדו לנגד עיניו חומרת מעשיו, המסוכנות שיש בהם והחזרה עליהם תוך זמן קצר. מאידך, התרשם שירות המבחן שהנאשם עבר שינוי לטובה, לקח אחריות על מעשיו, משקיע את כוחותיו בתעסוקה ואינו מעורב בעבירות נוספות.

לאור ההערכה כי ענישה מוחשית של מאסר, גם אם ירוצה בדרך של עבודות שירות, תפגע בתעסוקתו ועלולה לגרום לנסיגה במצבו הנוכחי ותקשה עליו לשוב ולשקם את עצמו, המליץ שירות המבחן להימנע מכך.

צוין כי נבחנה האפשרות של ריצוי ענישה של שירות לתועלת הציבור, אך מכיוון שהנאשם ביטא קושי לעמוד בכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה זו.

לפיכך, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה ולהטיל עליו קנס כספי אשר ימחיש עבורו את חומרת מעשיו.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת תנאי מתיק קודם, קנס בסך 50,000 ₪, תנאי של 10 חודשים למשך שלוש שנים והתחייבות על סך 100,000 ₪ לשלוש שנים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

הודגש כי גפ"מ הוא חומר שעלול לגרום להתלקחות וקיימת סכנת פיצוץ ולכן מדובר בעבירות שמסכנות את שלום הציבור.

רק בשנת 2017, הנאשם הורשע על ידי כב' השופט כדורי בבית משפט השלום בירושלים, בעבירות שבוצעו בשנים 2013-2014, והנאשם ערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש.

בית המשפט המחוזי הותיר את עונש המאסר על כנו והחמיר את הקנס מ-7,500 ₪ ל-15,000 ₪.

בטרם חלפו 3 חודשים מסיום ריצוי עונשו, ביצע הנאשם את העבירה הראשונה המיוחסת לו בכתב האישום כאן. הוא הגיש בקשה לשחרור רכבו והמאשימה הסכימה לכך, ולאחר 4 חודשים משחרור הרכב, שוב נתפס, באותו הרכב.

בשני המקרים בלוני הגז אוחסנו ברכב סגור בלב שכונת מגורים, בקרבת עוברים ושבים, וסכנת ההתפוצצות הייתה קרובה בכל אחד מהמקרים.

ב"כ המאשימה התנגד להמלצת שירות המבחן, שכן הנאשם לא הודה ולא הביע חרטה בשום שלב, צמצם מחומרת מעשיו ותירץ את מעשיו בעבודות האיטום שהוא מבצע, טענה שלא גובתה.

ב"כ המאשימה טען כי ביצוע עבודות שירות לא יפגע בתעסוקתו ועתר לענישה של מאסר בפועל למשך 10 חודשים, הכוללת את הפעלת התנאי בתיק הקודם, קנס בסך 50 אלף ₪, עשרה חודשי מאסר לשלוש שנים והתחייבות בסך מאה אלף ₪ שלא לבצע את העבירות אותן ביצע.

ב"כ הנאשם טענה מנגד, כי מאז שהנאשם ביצע את העבירות כאן, בשנת 2019, חלפו 4 שנים שבהן לא שב לבצע עבירות.

בשנים אלה, הנאשם עובד, מפרנס את משפחתו, ביסס את עסק האיטום שלו, הרחיב את משפחתו. לאחר מו"מ ממושך שהתנהל בין הצדדים, ולנוכח שינוי חקיקתי שדרש תיקון בכתב האישום, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן.

הסעיף שהנאשם הורשע בו, הוא הסעיף הקל ביותר לפי החוק הישן, אשר מטיל עונש מרבי בן 6 חודשי מאסר- העונש הנמוך במדרש העונשים בחוק.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי ישנה מגמה להעברת תיקים מסוג זה להליכים מנהליים ולא פליליים, כאשר החריג הוא כשיש עבר קודם.

הנאשם טען מהרגע הראשון שהוא משתמש בבלוני הגז לצורך עבודתו באיטום, כפי שעושים כל קבלני האיטום. יש בידו ראיות על כך, אך במסגרת ההסדר הוסכם שלא יוצגו ראיות, וב"כ המאשימה סטה מכך כאשר טען לעניין זה.

הסנגורית טענה כי הפסיקה שהגישה המאשימה עסקה בנאשמים שהואשמו במספר רב של אישומים, ולכן לא מדובר בענישה רלוונטית, והפנתה לפסיקה שבה הושתו עונשים מותנים וקנסות.

לשיטת הסנגורית, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין הארכת המאסר המותנה, והסבירה שככל הנראה הייתה אי הבנה בין קצינת המבחן לנאשם, אשר מוכן להתחייב לביצוע שירת לתועלת הציבור. דבריה אלו, נאמרו בשמו של הנאשם ואחשיבם כאילו יצאו הדברים מפי הנאשם.

מאסר בדרך של עבודות שירות, מאידך, ימנע מהנאשם לקיים את העסק שבבעלותו והמשך עבודה מסודרת.

הנאשם קיבל אחריות, הודה בביצוע העבירות, וכגורם מפרנס עיקרי ומי שמתמודד עם מצב בריאותי מורכב, לעונש מאסר תהא השפעה קשה עליו.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי בשנת 2016 ארע לו נס והוא הצליח לפתוח את העסק לביצוע עבודות איטום, הוא

מעסיק פועלים וקיבל מהמדינה הרשאה להכנסת פועלים פלסטינאים לצורך כך. הוא סיפר שהוא מטופל ב-7 ילדים ואשתו לא עובדת ובתו זקוקה לטיפולים רפואיים, וביקש להתחשב במצבו המשפחתי.

הוא סיפר שהוא אוסף את הפועלים בשעות הבוקר המוקדמות, ושב לביתו בשעות מאוחרות.

הוא אמר שבשנת 2014 מכר גז באופן לא חוקי, אך הוא יצא מזה, הוא עובד ויש לו עסק והוא נותן דין וחשבון, רק משום שיש לו עבר. הוא אמר שהיום הוא נזהר ורוכש גז מאמישראל, ניתן לו אישור למחסן גז וכל מה שנדרש.

דין והכרעה

הטיפול בגז פחמני מעובה, בכל הקשור לאחסנתו, אחזקתו ומכירתו ועוד, הוסדר בחקיקה שנועדה להגן על הציבור מפני הסכנה הכרוכה בטיפול בו, ובכך פוגעות העבירות על פי חוקים אלה.

בית המשפט העליון התייחס לענישה הנדרשת בעבירות אלה כבר בשנת 2015, תוך אזכור פסיקה קודמת:

"אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירוע התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה לין ביטוי לערכים המוגנים. ... המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו" (רע"פ 8446/15 אקנין נ' מדינת ישראל(14.12.15).

נסיבות ביצוע העבירות כאן מתארות כי הנאשם ביצע את העבירות בשני מועדים שונים, אולם מדובר באותן נסיבות בדיוק, ייתכן אף שבאחזקת אותם בלוני גז ממש, וכתב האישום תוקן באופן כזה, במסגרת הסדר הטיעון, כך ששני המקרים אוחדו לאותו אישום. מכאן, שבין שני המקרים קשר הדוק ומדובר באירוע עונשי אחד, לו אקבע מתחם עונש אחד.

הנאשם החזיק ברכבו בלוני גפ"מ אחדים, מלאים בחלקם, ללא חותם מילוי כנדרש, ללא רישיון לעסוק בגפ"מ וללא היתר להפעיל מחסן כנדרש, הוביל ואחסן אותם ברכבו, ללא הסמכה וללא היתר כנדרש בחוק.

הנאשם ידע כי המעשה שאותו הוא עושה - אסור הוא, במיוחד לנוכח העובדה שהורשע בעבר בעבירות דומות, כך שנושא ההיתרים הנדרשים לטיפול בגפ"מ- ידוע לו.

בכל זאת, הנאשם בחר להחזיק את הבלונים באופן האמור, תוך שהוא מאחסן אותם ברכבו הנע במרחב הציבורי, ובשל הסכנה הטמונה בגז זה, יצר סכנה של ממש לביטחון הציבור.

עם זאת, עיון בפסיקה הרלוונטית, גם בפסק הדין שעסק במעשיו של הנאשם בעת מעורבותו הקודמת בעבירות מסוג זה, מעלה שמדובר בעבירות בחלקו הנמוך של מנעד עבירות אלה, אשר במקרים רבים כוללות העברות של בלוני גפ"מ

רבים מאוד, סחר והפצה שלהם- מה שלא נעשה במקרה זה.

לאחר שנתתי דעתי לערך המוגן, לנסיבות ביצוע העבירות, לענישה הנוהגת בעבירות דומות, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין צו שירות לתועלת הציבור ארוך ומשמעותי ועד 8 חודשי מאסר, וזאת בנוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם, בן 38 שנים, נשוי ואב לילדים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, ובכך נטל אחריות על מעשיו וייתר את הצורך בניהול הליך הוכחות, על כל הכרוך בכך.

לחובת הנאשם עבר פלילי, הכולל הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בה הורשע בשנת 2016, וכן עבירות של הספקת גפ"מ ללא רישיון, הוצאת מכלי גפ"מ ועבירות נוספות בתחום זה, בהן הורשע בשנת 2016 ואשר בגינן ריצה עונש מאסר למשך חודשיים.

עברו הפלילי של הנאשם מלמד שעל אף שהוא הורשע בעבר הלא רחוק, ולמרות שריצה מאסר, שב וחזר לסורו וביצע עבירות דומות.

עם זאת, בחינת כתב האישום שבו הורשע בהליך הקודם מלמדת כי שם, אז, דובר בעבירות רבות וברמת חומרה משמעותית, אשר כללו הנעה של מיכלי גז רבים מחוץ לישראל ולתוכה, ועבירות נלוות רבות ונוספות, שהעידו כי הנאשם עסק בכך כעיסוק של ממש. כאן, מאידך, מדובר בשני אירועים של שימוש בגפ"מ שלא כחוק, ושלא במסגרת עיסוק והנעה של מיכלים כאלה כמטרה בפני עצמה, אלא אגב עיסוקו של הנאשם בעסק שהקים שמהותו- עבודות איטום באמצעות זפת.

אין באמור כאן, כדי להקל בחומרת העבירות או במעשיו של הנאשם, אולם יש הבדל בין המקרים וניתן להניח לזכותו של הנאשם שלא מדובר, באותו עיסוק ובאותה דרגת חומרה.

בנוסף, מאז שהנאשם ביצע את העבירות כאן, בשנת 2019, לא שב לבצע עבירות דומות, וייתכן שהדבר הוא פרי ההרתעה של ההליכים הפליליים המתנהלים נגדו.

נסיבות חייו המוקדמות של הנאשם מלמדות על ילדות קשה בצל עזובה ומצוקה כלכלית, ולאלה וודאי ישנה השפעה על ביצוע העבירות.

נסיבות חייו הנוכחיות גם הן, אינן פשוטות, והנאשם מתמודד עם עול הפרנסה בעודו מפרנס משפחה שבה 7 ילדים, כמפרנס יחיד ואחת מבנותיו סובלת מבעיות רפואיות משמעותיות.

הנאשם עצמו מתמודד עם קשיים נפשיים, אשר כפי שהוא מעיד על עצמו וכפי שמתרשם גם שירות המבחן, דווקא העקביות וההתמדה בעבודתו ובניהול עסק האיטום שהוא מפעיל, מחזקת אותו ומאפשרת לו התמודדות ועמידה איתנה, על אף הקשיים.

לעונש מאסר שייגזר על הנאשם תהא השפעה קשה ביותר על הנאשם, על בריאותו הנפשית, על פרנסתו ועל פרנסת משפחתו.

על הלבטים הקיימים במקרה זה עמד גם שירות המבחן בתסקיר, ולאחר שהתייחס לחומרת העבירות ולחזרה עליהן, המליץ בכל זאת להימנע מעונש מאסר, ולו כזה שירצה בעבודות שירות, ולכן המליץ להימנע מכך.

עברותיו של הנאשם כרוכות יחד והן קשורות לעבודתו ולחיימום הזפת הנצרך על ידו, ומכאן, כאמור מצאתי כי נכון יהיה לשקול את הארכת מאסרו המותנה.

לזכותו של הנאשם יש לשקול את הודאתו ואת האחריות אשר נטל, אך לחובתו יעמוד עברו הפלילי המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, ומכאן שמקוצו הבסיסי הוא בחלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם, אלא שתסקיר שירות המבחן מלמדנו, לאורכו ולרוחבו, כי הנאשם שומר על אורח חיים נורמטיבי, אינו עוסק עוד בסחר במיכלי גפ"מ אלא אך מובילם ללא אישור לצורך זיפות גגות ומשטחים. יתירה מזאת, הנאשם סובל ממצב נפשי מורכב, עד כדי שהעבודה הסדירה מחזיקתו יציב ובטוח, ובאמת מאז שנת 2019 לא שלח ידו בעברות נוספות, ומכאן שיש להביא בעת אשר תגיע עת שקילתן של האפשרויות השונות- את ההנחה המבוססת לפיה ניתוקו ממקום עבודתו עשוי לדרדר את מצבו בכל הגזרות ומכן שמצב זה, יחד עם המפורט בתסקיר דנן "מושכו" לחלקו התחתון של המתחם העונשי ומביא בכך אף להארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

אכן, מצבו של הנאשם מביאני ליתן לו הנחה כפולה- השמתו **בחלקו התחתון** של מתחם הענישה וכן **הארכתו של המאסר המותנה** התלוי ועומד נגדו. אין להכחיש כי מדובר בצעד משמעותי לטובתו של הנאשם, אולם נדמה כי נסיבות חייו, פרק הזמן נטול ההרשעות אשר חלף מאז, מצבו הנפשי והשפעתו של עונש מוחשי עתידי עליו ועל משפחתו.

יתירה מזאת. כתב האישום דנן, המהווה כאמור, מסכת עובדתית מקילה באורח משמעותי מזו המיוחסת לנאשם בכתב האישום הקודם בו בגינו הורשע, מביא בחובו, כך על פי הפסיקה, עונשים מקילים יחסית בדמותם של מאסרים מותנים ועונשי שירות לתועלת הציבור. אמנם יש מקום להחמיר עם הנאשם בכל הכרוך בהיקף העונש ובענישה כלכלית ואחרת הצופה פני עתיד.

סוף דבר

לסיכום, יחסית לכתב האישום הקודם אשר הוגש נגד הנאשם, הרי שהוא מצוי בהליך של שיקום מתמיד, עבודתו יציבה, בעיותיו הנפשיות והאישיות מטופלות ומוגבלות וגם "חציית הקו" מבחינתו הייתה מתונה יחסית בפעם זו, ועל כן, נוכח כל אלו, הרי שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. ארבע מאות (400) שעות שירות לתועלת הציבור על פי תוכנית מעודכנת שיערוך שירות המבחן, וזאת עד ליום 1.9.23.
2. אני מאריך בזאת את המאסר המותנה אשר הוטל במסגרתו של ת.פ. 11943-11-14, וזאת למשך שנתיים נוספות מיום מתן גזר הדין.
3. קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.24.

4. הנאשם מתחייב בסך 15,000 ₪ אשר לא ישולמו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה הכרוכה בתחום הגז וזאת תוך שנתיים מהיום.

5. שנת פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה או מלהוציאו אשר תרוצה ככל שיעבור הנאשם על אחת מן העבירות בהן הורשע וזאת תוך שנתיים מהיום.

6. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו, וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.